

**[Rager.]**

direktoratet, er Arbejdsmændenes Kontingent i Øjeblikket 67 Kr. 20 Ø. om Aaret, og for dette Kontingent opnaar de en Understøttelse paa 2 Kr. om Dagen, indtil de har en Medlemsanciennitet paa 3 Aar, og derefter 3 Kr. om Dagen, og dette udbetales i 100 Dage, eller for saa vidt de i en vis Tid — jeg tror, det er 2 Aar — ikke har faaet Understøttelse, i 130 Dage. Men i det Øjeblik dette er naaet, skydes de ud i det rene intet i Retning af vedtægtsmæssig Understøttelse.

Og hvordan det saa kan gaa, kan vi se, naar vi ser, hvorledes Forholdene i Sønderjylland har været. I Sønderjylland var det saaledes, at der i 1924—25 udbetaltes i Fattigunderstøttelse 295 000 Kr. til ca. 898 Hovedpersoner, men i 1928—29 var de 295 000 Kr. vokset til 634 000, og i Stedet for 898 Hovedpersoner var der Tale om 2 038 Hovedpersoner. Vi ser altsaa en Forskydning over paa Fattighjælp. Det kan være rigtigt at holde sig for Øje i Øjeblikket ogsaa et andet Tal, der blev oplyst for os under Fællesudvalgets Arbejde, at der ved Udgangen af 1930 var 18 000 Medlemmer af de anerkendte Arbejdsløsheds-kasser, som havde opbrugt deres vedtægtsmæssige Understøttelse, og som altsaa, til Trods for at de havde ofret Penge paa deres Forsikring, stod uden noget som helst videre Krav paa Hjælp.

Det er ganske givet, at naar man nu stiller med et Forslag, som tilsigter en Krisehjælp, en fortsat Hjælp, og siger til disse Mennesker: I skal betale mindst 20 pCt. i Kontingent af det, I betaler til den normale Kasse, vil det for Arbejdsmændenes Vedkommende sige et Kontingent af 13 Kr. 54 Ø. udover de 67 Kr. 20 Ø., altsaa i alt 80 Kr. 74 Ø. Og hvad opnaar de saa? Saa opnaar de i 70 Dage udover de 100 at faa  $\frac{2}{3}$  af den Understøttelse, som de har faaet i den vedtægtsmæssige Tid, og da denne vedtægtsmæssige Understøttelse ligger paa henholdsvis 2 og 3 Kr. pr. Dag, bliver det jo meget lave Beløb, der bliver Tale om.

Jeg har derfor ikke kunnet forstaa, at man fra Oppositionspartiernes Side i den Grad har kunnet forse sig paa og villet fastholde, at der kun maa udbetales  $\frac{2}{3}$  af Understøttelsen som fortsat Hjælp. Det er jo dog ganske meningsløst at sige, at naar en Mand har faaet Arbejdsløshedsunderstøttelse i 70—100 Dage, behøver han ikke saa meget Understøttelse — da behøver han dog snarere mere. Den Vej, man gaar frem her, vil efter mit Skøn kun betyde, at man driver dem, der kommer ind paa den

Bane, ud i det, som den bortrejste Socialminister har kaldt for den 5te Stand. Det vil ikke være muligt for disse Mennesker blot nogenlunde at fortsætte Opretholdelsen af et Hjem, paa hvilket der igen kan bygges videre, efter i 100 Dage at have faaet 2—3 Kr. daglig og derefter  $\frac{2}{3}$  af dette Beløb.

Ganske vist er der givet Mulighed for, at Kommunerne kan give 1 Kr. mere om Dagen og faa  $\frac{2}{3}$  af dette Beløb refunderet af Staten. Men jeg spørger: Hvortil disse Omveje? Jeg forstaaer det ikke. Det konservative Forslag gav noget over 2 Mill. Kr. — 2,4 Mill. Kr. er det vist —, men ca. de 800 000 Kr. heraf gives jo ad denne Omvej. Jeg gentager: Hvorfor anvende denne Omvej? Er Grunden den, at man i Virkeligheden er klar over det moralsk berettigede i og det socialt nødvendige af at lovgive paa dette Omraade, men at man af Hensyn til den Agitation, man ofte har anvendt, er nødt til at finde Omveje?

Jeg vil gerne nævne endnu et Punkt, hvor vi har vist Lydhørhed og Imødekommethed ikke mindst overfor det ærede Venstreparti, en Imødekommethed, som desværre kun i meget ringe Grad er blevet paaskønnet, og det er med Hensyn til Nedsættelsen af det ændrede Tilskud for de højere Klasser, dem med fra 3 000 Kr. og opad. Herom sagde det ærede Medlem Hr. Krag i Dag kun, at det var jo meget godt, men det betød ikke noget i Penge. Nej, det har vi heller aldrig nogen Sinde givet det Indtryk af, men det ærede Medlem Hr. Krag er for saa vidt uskyldig her, for det var, medens det ærede Medlem i Fjor var syg, og Venstres Ordførerskab blev varetaget af det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, at dette Spørgsmaal om Tilskud til de Kasser, hvis Medlemmers Gennemsnitsindtægt ligger over 3 000 Kr., spillede en afgørende Rolle. Det gjorde det nemlig i det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsens Foredrag, og en blid Henvisning fra min Side, en uhyre blid Henvisning i en Replik om, hvor meget det betød i Penge, nemlig 1 pCt. eller knapt 1 pCt. var det vist, jeg har ikke Tallet ved Haanden, førte kun til, at det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen for videre, da han atter fik Ordet.

Og hans Ord fløj ud over Landet. Jeg har mødt den Bemærkning rundt omkring: Ja, men er det nu rigtigt at gaa ind for den Arbejdsløshedslovgivning, der er jo noget galt i den, for de med de store Indtægter faar jo alt for meget. Og det er det, vi meget gerne vil imødegaa. Man skal nemlig ikke helt kimse ad det Forslag, selv om naturligvis det ærede Medlem Hr. Krag er for